

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej spoločnosťou F., so sídlom v B., IČO: X., v mene ktorej koná doc. JUDr. B., PhD., advokát a konateľ, proti povinnému **V.**, bývajúcemu v Š., **o vymoženie 1.435,31 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 9 Er 203/2007, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. apríla 2014 sp. zn. 7 CoE 52/2014, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno uznesením z 22. júna 2012, č.k. 9 Er 203/2007-19, zamietol návrh oprávneneho na zmenu súdneho exekútora a exekúciu vedenú súdnym exekútorom Mgr. K., so sídlom exekútorského úradu K., pod číslom E. vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Zároveň uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 90,92 eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo vyššie uvedenej veci je exekučné konanie vedené exekučným súdom na základe rozsudku rozhodcovského súdu bližšie špecifikovanom v odôvodnení uznesenia (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“). Rozhodol tak s poukazom na § 57 ods. 1, 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych

exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) v spojení s § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Podľa súdu bola v danom prípade uzatvorená zmluva o úvere, ktorú bolo treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Rozhodcovská doložka, ktorá bola v tejto zmluve dojednaná, bola spotrebiteľovi nanútená, je neprijateľná a v dôsledku toho neplatná. Spôsobila hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Rozhodcovský rozsudok vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodnúť. Preto bolo potrebné vyhlásiť exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastaviť. Toto rozhodnutie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Nitre uznesením z 30. apríla 2014 sp. zn. 7 CoE 52/2014, napadnuté uznesenie vo výroku o vyhlásení exekúcie vo vyššie uvedenej veci za neprípustnú a jej zastavení potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. zamietol. V odôvodnení sa stotožnil s odôvodnením súdu prvého stupňa, ktorého rozhodnutie, považujúc ho za vecne správne, potvrdil v zmysle § 219 O.s.p. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (nekalú) podmienku. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok, čo bol dôvod na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a na jej zastavenie. Návrh na prerušenie konania odvolací súd zamietol z dôvodu, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre takýto postup.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu v časti, v ktorej bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie napadla aj dovolaním, ktoré odôvodnila tým, že súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§237 písm. e/ O.s.p.), súdy oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), v konaní došlo k inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Pre prípad, že v konaní vystupoval vedľajší účastník, dovolateľka namietala aj vadu podľa § 237 písm. b/ O.s.p., a žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie

konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru EÚ predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 2 Cdo 10/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 3 ECdo 12/2014, 3 CoE 6/2014, 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013, 3 ECdo 223/2013, 3 CoE 92/2013, 3 ECdo 164/2013, 3 CoE 30/2013, 3 ECdo 168/2013, 3 CoE 33/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 4 ECdo 59/2014, 4 CoE 32/2014, 4 ECdo 9/2014, 4 CoE 4/2014, 4 ECdo 67/2014, 4 CoE 22/2014, 4 ECdo 110/2014, 4 CoE 32/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 6 ECdo 59/2014, 6 CoE 102/2014, 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Dovolacím dôvodom podľa § 237 písm. b/ O.s.p. spočívajúcim v nedostatku spôsobilosti vedľajšieho účastníka byť účastníkom exekučného konania, sa dovolací súd nezaoberal, nakoľko v konaní vedľajší účastník nevystupoval.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., keď konanie bolo zastavené a účastníci si náhradu trov odvolacieho konania ani neuplatňovali.

Úspešnému povinnému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142

ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu však náhradu trov nepriznal, pretože mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli a tento si ich ani neuplatňoval.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. februára 2016

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová